

CRUFTS EI OLE VAIN NÄYTTELY

Eräänlaista elämysmatkailua

5000 kilometriä ja ei nyt ihan yhtä paljon euroja. Koiranäyttelyn takia?

TANJA HAKAMO, KUVAT HEIDI KÄRKKÄINEN

“Hulluudella ei ole rajoja”, naapuri tuumi seuratessaan auton pakkaustani maaliskuisena iltapäivänä. Sommittelin Chevroletin keskitilaan vällyjä ja pehmosänkyjä varmistamaan, että koirat viihtyisivät hyvin tulevat viisituhatta kilometriä tien päällä. Chevyn nokka osoitti parin rapakon takana Iso-Britanniassa odottavaan Coventryyn ja Cruftsin koiranäyttelyyn.

Koirille sallitut menoreitit Englantiin ovat harvassa. Lentämällä sinne pääsee vain Heathrown kentän kautta ja rahdiksi kirjattuna ruumamatkustajana.

Keskikokoisen tibben lento menosuuntaan Finnairilla maksaa noin 600 euroa. Suomeen sama paketti maksaa suunnilleen 250 euroa, kun koira kirjataan käsimatkatavaraksi. Autoilijan on valittava ylitys Hollannista tai Ranskasta, tarkkaan määrätyillä lautoilla tai junalla. Hintahaarukka on leveä muutamasta kympestä liki 200 euroon. Paperisota Heathrowlla on mielipuolinen lauttaselvityksiin verrattuna. Kotimaisten verovirastojen ja kelojen lomakebyrokratia on pientä askartelua Heathrown eläinten vastaanottokeskuksen kolmannen asteen kuulusteluihin verrattuna.

Edellisseikat yhteenlaskettuina, ja kun aikaa sekä istumalihaksiakin riitti, päätimme tällä(kin) kertaa viedä koiramatkustajat autolla. Kartturi-Lauran kanssa navigoimme maitse, muu kaksijalkaisten seurue tuli perässä lentäen.

Cruftsin Best In Show, tiibetinterrieri Ch Araki Fabulous Willy, sai käitospusun handleriltaan.

Auto - mitä isompi peräkontti, sen parempi - on hyvä vaihtoehto, varsinkin jos sattuu harastamaan shoppailua koirien tiiraamisen ohella. Cruftsissa ostoksille kannattaa omistaa oma päivänsä, talsittavaa riittää 85 000 neliömetrin hallialueella. Tosin tarjonta on muuttunut ammattilaistarvikkeista tilpehöörimpään suuntaan. Kun ennen Cruftsissa saattoi tankata harja-, häkki-, hihna- ja shampoovarastot, nyt pöydät pursusivat timanttipantaa, pitsistä kantokassia, tiaraa ja asusteita. Brittien molemmat rotuyhdistykset olivat paikalla kojuineen, samoin maailman eläinmaalarien elittiin kuuluva Sue Harper, joka signeerasi TTry:n erikoisnäyttelyyn hankitut palkintotaideteokset.

Cruftsia voi estoitta kutsua maailman suurimmaksi koiranäyttelyksi. Neljän päivän aikana (8.-11.3.) kehissä esitettiin noin 27 000 koiraa, joita seurasi noin 145 000 katsojaa. Tiibetinterriereitä oli 142 kappaletta, niistä umpisuomalai-

sia kolme kускаamaani omaa kasvattia sekä yksi omistamani siirtolainen, joka nyt kävi näyttelytymässä isänmaassaan. Tibbet tuomaroi rotua pitkään kasvattanut ja arvostellut tohtori Mike Tempest.

Cruftsin kehät eivät ole auki kaikille. Sinne päästäkseen koiran pitää voittaa tiettyjä sijoja määrättyissä näyttelyissä tai ansaita oikeus tietyillä valionarvoilla. Vaatimuksista huolimatta koirien taso vaihteli vahvasti.

Jos rop-voittajasta olisi voinut lyödä vetoa, kertoimet olisivat olleet olemattomat, niin yleisesti Ch Araki Fabulous Willyn voittoa odotettiin. Vuoden Amerikan-vuotensa jälkeen Willy oli elämänsä kunnossa ja sen kirsukohtainen handleri sekä trimmaaja viimeistelivät näyttävän kokonaisuuden.

John Shawn ja Neil Smithin omistama sekä Ken Sinclairin kasvattama Willy on Britannian kenne maailmassa jo jonkinmoinen julkkis. Television kuvausryhmä seurasi sen etenemistä rotukehässä sekä myöhemmin illalla, kun tibbeherra odotetusti voitti myös Utility-ryhmän.

Sen sijaan narttujen voittaja Baltoro Hot Pants oli yllätys useimmille.

*Tuomari Mike Tempest parhaiden narttujensa kanssa:
Baltoro Hot Pants (vas) ja
Kans, Multi Mva Falamandus Gyalo
Gagnante.*

Meidän suomalaisten ei tarvinnut kalveta roddun kotimaan kovassa kisassa. Kaikki kolme kotimaista kasvattiani sijoittuivat luokissaan: Yearling-luokissa kilpailleet Hugo neljänneksi, Brita kolmanneksi ja valioiden täyttämässä Open-luokassa kisannut Kielo toiseksi. Se haki lisää prenikoita ja aplodeja paras narttu-luokasta voittamalla kakkossijan ja Reserve Challenge Certificaten. Niille, jotka eivät Cruftsin puitteita ja politiikkaa tunne, voi sanoa, että saavutus oli helkkarin kova juttu. Ei nyt ihan Selänteen Cup-luokkaa, mutta vähän jos Jarkko Nieminen pelaisi itsensä viimeiselle kierrokselle British Openissa. Kehästä päästyä onnitteluihin, kameroille, haastattelijoille ja utelijoille vastaaminen kesti pitkään.

Eikä päivä siihen päättynyt, illalla peukutettiin Willyn puolesta Best In Show -kilpailussa. Tuomari Zena Thorn- Andrews teki kuten piti, ja tibbe sai siltä puuttuneen arvokkaan voiton. Juhlahumu jatkui niin että Willyn omistaja- & kasvattajaväki palasi kotiin vasta seuraavana päivänä. Itse BIS-mies näytti suhtautuvan tyynesti voitokkaaseen kotiinpaluuseensa: Se lipaisi aamusuukot poskelle, nosti kinttua tuttuihin kulmiin ja painui pehkuihin.

Kokemuksia ja elämyksiä on vaikea mitata rahassa, ajassa tai puutuneissa lihaksissa. Naapurini on edelleen sitä meiltä, että reissun vaatimat pannotukset ovat silkkaa hulluutta. Mene ja tiedä, minulla kuitenkin on jo seuraavien Cruftsien matkasuunnitelmat tehtyinä...